

det det, at det fjellandske Jernbaneselskab staa som Bom mod tidsvarende Forbedring paa Kom-
munikationsvæsenets Omraade, mod de Forbe-
dringer, som Statsvellet kræver, og er det Til-
felbet, maa vi se at gjøre en Forandring. Det
hed dernæst, at vi skulle frygte denne Forandring,
thi den kræver Offre. Offre for Statsvellet maa
man altid gjøre, og man maa overveie, hvilken
Betydning har det, som man afhjælper ved de
Offre, som man gjør? Det ere vi vante til at
overveie i saa mange Forhold, og derfor er jeg
ikke saa ængstelig, i alt Fald ikke for disse en-
felte Punkter, thi de ere oversfuellelige hver for sig
og behøve ikke at afhjælpes alle paa eengang.
Dernæst meddeltes det, at vi kunde frygte Lægt-
forandring, altsaa mindre Indtægt ved en Ned-
sættelse af Lægtene. Det ærede Medlem mente,
at Forfjellen i Lægtene her og paa Statsbanerne
vel ikke var saa stor, som det ærede Medlem for
Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling) havde
fremført, men var der større Forfjell, kunde der
resultere Løb, hvis vi vilde have disse Forandringer.
Hertil vil jeg sige, at det Løb kan ganske
vist ogsaa Selskabet komme til at lide, thi det
kan ogsaa komme til at nedsette sine Lægte, hvis
en Revision af Lægtene kommer til at vise Nød-
vendigheden heraf; men forøvrigt skal jeg sige, at
en Oversigt over dette Spørgsmaal og en Regu-
lering af disse Sager behøver ikke i og for sig at
føre til en Nedsættelse af Lægtene; den kan godt
føre til en Forhøielse af dem, den kan føre til en
noget anden Ordning, hvorefter man muligt finder
det rigtigst at beholde en noget høiere Lægt for
Sjælland end for det øvrige Land. Det er
muligt endogsaa, at dette kan anses for
retfærdigt; det er muligt, at man vil sige som saa:
Disse korte Lure, hvoraf den største Frekvents
bestaar til den nærmeste By i Provindsen, have
hverken materielt eller som Fornøielse den Betyd-
ning som Lure ind til Landets Hovedstad, og
derfor kan det ikke være urigtigt at give noget
høiere Lægt for Kjørsel dertil. Er denne Betragt-
ning ikke rigtig, da er det aabenbart urigtigt
ogsaa nu at have høiere Lægte paa Sjælland.
Altsaa, er det Retfærdighed at faae Lægtene jævnt
nedad for Sjælland, maa vi ikke fhy Offre; men
hvis det andre Steder skal gaa opad, for at faae
det jævnet, faae vi ogsaa de mulige Fordele deraf.
Altsaa dette Forhold kan ikke affrække os fra at
tage dette Lovforslag under Overveielse. Vi
kunne faae Rattog, indvendes der, og store Ud-
gifter medgaa dertil. Ja, hidtil ere vi bleve fri
for Rattog paa de fjellandske Jernbaner, og hvor-
for? Saa vidt jeg hørte, var det, fordi man
ikke hidtil har kunnet faae Selskabet til at gaa
ind paa at have Rattog. Men hvis det skulde
vise sig hensigtsmæssigt for Forbindelsen med Ud-
landet at have Rattog fra Kjøbenhavn istedetfor
i Fyn og Sjælland, forekommer det mig ingenlunde
affskaar, thi kjører man om Ratten paa Sjælland

med gjenmemgaaende Log, bliver man fri for
Rattog i Sjælland og Fyn, og saa sparer man
paa det ene Sted, hvad man skal sætte til paa
det andet Sted. Skulde der være Tale om enkelte
lokale Rattog fra Kjøbenhavn, saaledes som der
nu gaar Log sent paa Aftenen hver 8de og 14de
Dag til Roskilde og Helsingør for dem, der have
været i Theatret eller lignende, tror jeg, at de
kunne udvrides ikke ubetydelig, og vedkommende
Log ville dog faae Frekvents. Men jeg skal gjen-
tage med Hensyn til Rattog paa Sjælland, at
anses de for at være nødvendige, i alt Fald lige
saa nødvendige for en almindelig Trafik paa Ba-
nerne som i Fyn og Sjælland — og det kan jo
synes underligt for os Fynboer og Syder, at man
her i Sjælland ikke behøver Rattog, som ere saa
behagelige og bekvemmelige i andre Provindsfer —
staa atter med Hensyn til denne Trafik det pri-
vate Selskab som en Bom for en nyttig For-
anstaltning. Hvorfor skal det staa saaledes? Jeg
kommer derfor til at skjønne, at, hvis ellers Be-
tingelserne kunne blive antagelige, er det til For-
del for Staten, til større Sikkerhed for en hen-
sigtsmæssig Udvikling af vore Kommunikations-
forhold og større Garanti for en billig og ret-
færdig Ordning for samtlige Landets Beboere,
naar Hovedaarerne i Kommunikationsnettet ere i
Statens Hænder. Det er min Opfattelse. Den
er ikke ny. For mange Aar siden talte jeg bestemt
mod de Betingelser, man vilde stille saavel for Anlæget
af de sydsjellandske Jernbaner, som senere for
Anlæget af Frederiksundsbanen. I en Ting var
det ærede Medlem enig med Ministeren — han
havde altsaa der ingen Advarsel at opstille mod
Forlaget — nemlig at Indbæverne af Prioritets-
obligationer ikke kunne forlange kontant Udbetaling,
naar Staten er Gier i Stedet for det fjellandske
Jernbaneselskab. I den Henseende har han faaet
2 ærede Medlemmer imod sig, nemlig for Aarhus
Amts 1ste Valgtreds (Winther) og Aalborg Amts
1ste Valgtreds (Suel). Det ærede sidste Medlem
stillede sig paa et Rettsstandpunkt — det forstaa
jeg ikke —, det andet Medlem derimod paa et
Billighedsstandpunkt — det forstaa jeg endnu
mindre. Det er mig umuligt at fatte, at der
skulde være Grund til en saadan Generøsitet, og
endnu mere, at Ministeren skulde have Lov til at
gjøre det, dersom Slutningen af § 3 bliver, som
den er, thi saa har Ministeren tilvisse ikke Andet
at gjøre, end som Ordene lyde, at se paa Obliga-
tionernes Paalydende og derefter at ombytte
dem med 4 pct's uopsigelige Statsobligationer,
hvis det ønskes. Udbetale deres Paalydende kon-
tant kan han visselig ikke; hvis Noget forlanger
det, er han nødt til at gaa den magre Forligsvei
og derefter, hvis Noget vil forsøge det, Proces-
veien. I den Henseende er jeg enig med det
ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgtreds.
Jeg nærer ikke Tvivl om, at vi ikke behøve at
lægge Noget til Summerne der, saa deri ligger